

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4290

гр. Варна, 17.11.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, X СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ивелина Влагова

като разгледа докладваното от Ивелина Влагова Гражданско дело № 20223100100079 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК.

Образувано е по повод молба за изменение в частта за разносните на Решение № 1013/25.07.2022г., постановено по настоящото дело, инкорпорирана във въззивна жалба с вх. № 22876/04.10.2022г., подадена от В. А., чрез адв. Ю. Г.. В молбата се излага, че за присъждане на адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38 от ЗАдв. е достатъчно представянето на списък по чл. 80 от ГПК, а не и договор за правна помощ, в който да е изрично посочено, че процесуалното представителство се осъществява безплатно. На следващо място се сочи, че заплатените депозити за вещи лица следва да му се присъдят изцяло.

В срока по чл. 248, ал. 2 от ГПК, насрещната страна ОП - Варна не изразява становище по молбата.

За да се произнесе по молбата, съдът съобрази:

Молбата за изменение на решението в частта за разносните е заявена в законоустановения срок и изхожда от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Производството по делото е образувано по повод предявен от ищеца В. А. против Прокуратурата на Р.България иск с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 46 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени психически болки и страдания, негативни душевни преживявания, дискомфорт, стрес, притеснения и неспокойство в резултат от повдигнатото срещу ищеца незаконно обвинение в извършването на престъпления по чл. 119 от НК, по които воденото срещу него наказателното производство по ДП № 1/2019г. по описа на ОСЛО при ОП-Варна, н. о.х. д. № 191/2020 г. по описа на ВОС, е завършило с постановяване на оправдателна присъда /след триинстанционно производство/, както и от факта на задържането му под стража за 96 часа, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 01.07.2021 г. до окончателното ѝ изплащане.

С Решение № 1013/25.07.2022 г. Прокуратурата на Република България, с адрес: гр. София, бул. "Витоша" № 2 е осъдена да заплати на В. А., ЕГН *****, с адрес: с. Осеново, община Варна сумата от 8000 /осем хиляди/ лева, представляваща обезщетение за

неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени психически болки и страдания, негативни душевни преживявания, дискомфорт, стрес, притеснения и неспокойство в резултат от повдигнатото срещу ищеца обвинение в извършването на престъпления по чл. 119 от НК, по които воденото срещу него наказателното производство по ДП № 1/2019 г. по описа на ОСЛО при ОП-Варна, н. о. х. д.

№ 191/2020 г. по описа на ВОС, е завършило с постановяване на оправдателна присъда /след триинстанционно производство/, както и от факта на задържането му в ареста за 24 часа, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 01.07.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, като иска е отхвърлен за разликата над 8000 лева до пълния претендиран размер от

46 000 /четиридесет и шест хиляди/ лева, на основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ.

Както вече е изложил съдът в мотивите на съдебното решение, за да е основателна молбата на процесуалният представител на ищеца по реда на чл.38, ал.2 от ЗАдв. адвокатът е следвало да представи сключен със страната договор за правна защита и съдействие, в който да е посочено, че процесуалното представителство е безплатно на някое от основанията на чл.38, ал.1 от ЗАдв. Липсата на яснота за договореностите между упълномощителя и упълномощения не обуславя автоматичен извод, че е сключен договор за безплатна адвокатска защита, защото би могло с този договор да е уговорено между страните заплащане на такава, респективно условия при които ще се дължи заплащане на адвокатско възнаграждение. Именно по тази причина договорът за правна защита и съдействие по повод на който се претендира присъждане на договорено възнаграждение или такова по реда на чл.38, ал.1 от ЗАдв е един от елементите на произнасянето по присъждане на разноски по реда на чл.78 от ГПК.

Нещо повече, когато адвокатът претендира за присъждане на адвокатско възнаграждение за осъществяването от него безплатна адвокатска помощ, то дори не е необходимо да представя списък по чл.80 от ГПК /касателно тази разноска/, доколкото размерът на възнаграждението ще бъде служебно определен от съда. В този смисъл е и произнасянето с Определение № 319/09.07.2019г. по ч.гр.д.№ 2186/2019г. на ВКС, IVг.о. „За присъждане на адвокатско възнаграждение по реда на чл.38, ал.2 ЗАдв пред съответната инстанция е достатъчно по делото да е представен договор за правна защита и съдействие, в който да е посочено, че упълномощения адвокат оказва безплатна правна помощ на някое от основанията по т.1-3 на чл.38, ал.1 ЗАдв, като не е необходимо страната предварително да установява и да доказва съответното основание за предоставяне на безплатната правна помощ. Размерът на адвокатското възнаграждение се определя от съда, поради което не е нужен списък по чл.80 от ГПК-той касае разноските, дължими на страните.“

Такъв договор не е представен по делото, нито има доказателства за постигнато съгласие между страните за осъществяване на безплатна правна помощ, което е основание за отхвърляне на молбата по чл. 248 от ГПК в частта по отношение на искането за присъждане на адвокатско възнаграждение по реда на чл.38 от ЗАдв.

Що се отнася до съдебно-деловодните разноски то на основание чл.78, ал.1 от ГПК, вр. чл.10, ал.3 от ЗОДОВ, ответникът следва да заплати на ищеца направените разноски за първоинстанционното производство, които възлизат в общ размер на 691,60 лева, включващи 681,60 лева – заплатен депозит за вещо лице и 10 лева – заплатена държавна такса.

С Решение № 1013/25.07.2022г. са присъдени разноси в размер на 128,54 лева, поради което следва да бъде присъдена в полза на молителя разликата между пълния размер на дължимите разноси и присъдените такива, възлизаща на 563,06 лева.

С изложените мотиви, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ Решение № 1013/25.07.2022г., постановено по гр.д.№ 79/2022 по описа на ВОС в частта за разноските, като:

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България, с адрес: гр. София, бул. "Витоша" № 2 **ДА ЗАПЛАТИ НА В. А.**, ЕГН *****, с адрес: с.Осеново допълнително сума в размер на **563,06** /петстотин шестдесет и три и 0,06/ лева, представляваща разликата между присъдените с Решение № 1013/25.07.2022г. разноси в размер на 128,54 лева до пълния размер от 691,60 лева на дължимите такива за производството пред ВОС, **на основание чл.248 от ГПК, вр.чл.78, ал.1 от ГПК, вр. чл.10, ал. 3 от ЗОДОВ.**

ОТХВЪРЛЯ молба за изменение в частта за разноските на Решение № 1013/25.07.2022г., постановено по гр.д.№ 79/2022 по описа на ВОС, инкорпорирана във въззивна жалба с вх. № 22876/04.10.2022г., чрез присъждане по реда на чл.38 от ЗАдв. на адвокатско възнаграждение на адв. Ю. Г..

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Варненски Апелативен Съд в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____